

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Ministeren for offentlige arbejder (Carl Petersen): Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om dækning af vanskeligt stillede privatbaners underskud.*

Lovforslaget fremtræder som en fortsættelse af den lovgivning, der blev påbegyndt med loven af 4. maj 1942 og senere fortsat ved loven af 15. maj 1946, og forslaget er i alt væsentligt ligegyldende med loven af 1942. Det har vist sig, at denne lovgivning har haft overordentlig stor betydning for privatbanernes drift i de forløbne år, idet kommunerne, når der var mulighed for at opnå statstilskud til dækning af underskuddene, har været villige til at påtage sig garantien for banernes drift på forhånd, hvorved banernes økonomi er kommet til at hvile i et roligere leje og banebestyrrelserne har stået friere ved deres dispositioner.

Ved loven af 23. marts 1948 om modernisering af privatbanerne er det som bekendt forudsat, at kommunerne i en passende periode skal garantere opretholdelse af en privatbanes drift, hvis banen skal komme i betragtning ved fordelingen af de statsmidler, der er stillet til rådighed til denne modernisering. Moderniseringsandragenderne er indkaldt, og det nedsatte udvalg er gået i gang med at behandle dem så hurtigt, det lader sig gøre, idet det under de nuværende vanskelige leveringsforhold er af stor betydning, at bestillingerne på det materiel, der skal anskaffes, kan afgives så tidligt som muligt. Det bliver derfor også af betydning, at kommunerne så tidligt som muligt afgiver den garantierklæring, der som nævnt er en forudsætning for statsstøtten. Garantiperioden vil antagelig ikke kunne fastsættes til mindre åremål end 7—10 år, og det er derfor nu overensstemmende med et af privatbanernes fællesrepræsentation fremsat ønske fundet mest praktisk at foreslå lovgivningen gjort permanent. Loven af 1946 omfattede driftsårene 1946—47 (1946), 1947—48 (1947) og 1948—49 (1948), og de fornødne bevillinger er søgt på de følgende års finanslove. Den foreslåede lov skulle derfor først træde i kraft den 1. april 1950, således at det første gang ved finansloven for finansåret 1950—51 bestemmes, hvilket beløb der skal stilles til rådighed for det da foregående driftsår, det vil sige driftsåret 1949—50 (1949), men det vil som nævnt være af afgørende betydning for kommunerne, at de allerede ved dette driftsårs begyndelse ved, at den hidtidige ordning vil blive fortsat.

Statsstøtten til dækning af privatbanunderskud har i årenes løb været af meget varierende størrelse. De to bevillinger på finanslovene for 1940—41 og 1941—42, der gennemførtes, forinden loven af 1942 kom, var på henholdsvis 906 900 kr. og 472 600 kr. I finansåret 1942—43 var beløbet 123 800 kr., og det faldt derefter i krigsårene til 29 000 kr. i finansåret 1944—45. Siden har det påny været stigende, og det beløb, der vil blive søgt ydet som tilskud til dækning af underskuddene for 1947—48, udgør 967 500 kr. Denne bevægelse i tilskuddets størrelse skyldes naturligvis de forholdsvist gunstige konjunkturer, som banerne levede under i krigstiden, men der kan allerede nu konstateres en betydelig nedgang i banernes trafik, navnlig med hensyn til godstransporterne. Denne nedgang kan ikke undgå at give sig udslag i dårligere driftsresultater, fordi banernes udgifter for en stor del er faste, og man kan næppe gå ud fra, at det for 1947—48 konstaterede underskud betegner et minimum. Det må snarere befrygtes — og de foreliggende tal for den forløbne del af indeværende driftsår tyder derpå —, at beløbet vil blive større, og dette vil navnlig ske, hvis det ikke lykkes at gennemføre en ordning af konkurrenceforholdet mellem baner og biler. Omvendt skulle den planlagte modernisering gerne skabe forudsætninger for en billigere og dermed mere rentabel drift, og det må håbes, at banerne gennem denne modernisering og gennem den hjælp, nærværende lovforslag tager sigte på, vil kunne få så tålelige arbejdsvilkår, at de fortsat kan bestridere deres betydningsfulde opgave i samfundet.

Med disse ord skal jeg tillade mig at anbefale forslaget til hurtigt og velvillig behandling.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Hermed tillader jeg mig for det høje landsting at fremsætte *forslag til lov om ændring af §§ 88 og 89 i næringslov af 28. april 1931.*

For at udjævne det misforhold, der i tidens løb var opstået mellem de beskikkede vejeres indtægter på visse pladser og det med de pågældende stillinger forbundne arbejde og ansvar, gennemførtes det ved næringsloven af 1931, at de statsautoriserede vejere og målere fremtidigt skulle svare en afgift af deres nettoindtægt i det forløbne kalenderår til det samtidigt oprettede vejnings- og målingsfond. De herom gældende bestemmelser indeholdes i næringslovens § 88, hvori det fastsættes, at nettoindtægter på indtil 5 000 kr. er af-